

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202660
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8415202660.4

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcu: U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XXX, D., právne zastúpeného JUDr. Pavlom Zavackým, advokátom, so sídlom Hradné námestie 29, Kežmarok proti žalovanému: AUTOCENTRUM AAA AUTO a. s., so sídlom Panónska cesta 39, Bratislava, IČO: 47 918 101, právne zastúpenému Mgr. Mariánom Balážom, advokátom, so sídlom Tešedíkova 59, Bratislava o vydanie veci s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Súd stranám **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 24.04.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vrátiť mu sumu vo výške 10.934,- eur s tým, že žalobca je povinný vydať žalovanému ojazdené motorové vozidlo značky OPEL INSIGNIA, č. karosérie K., EČ: O. XXX W..

2. Súd rozsudkom č. k. 2C/162/2015-41 zo dňa 01.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 5Co/70/2016-82 zo dňa 04.10.2016 vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal strany sporu na vzájomné plnenia, nakoľko prvoinštančný súd aj odvolací súd sa stotožnili s tým, že konaním žalovaného boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa a tiež s tým, že ustanovenie v zmluve - jej prílohe (bod 8) o tom, že ak je v protokole uvedený údaj „možný nesúlad- bez garancie“..., nezodpovedá predávajúci za prípadný nesúlad stavu tachometra s reálnym počtom najazdených kilometrov, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 29.12.2016 a vykonateľnosť dňa 02.01.2017. V súlade s týmito rozhodnutiami si strany následne plnili povinnosti, na ktoré boli právoplatne zaviazané, t. j. žalobca vrátil žalovanému motorové vozidlo a žalovaný vrátil žalobcovi kúpnu cenu zaplatenú za motorové vozidlo.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 8Cdo/72/2017-122 zo dňa 02.07.2019 rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 04.10.2016 sp. zn. 5Co 70/2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že je potrebné sa zaoberať otázkou, či zistené vady motorového vozidla bránia alebo nebránia kupujúcemu- žalobcovi v ďalšom užívaní veci. V súlade s právnym záverom Najvyššieho súdu SR Krajský súd Prešov uznesením č. k. 9Co/82/2019-131 zo dňa 22.08.2019 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Podaním doručeným súdu dňa 05.03.2020 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Ako dôvod späťvzatia uviedol, že odpadol predmet sporu, keďže na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 01.10.2015 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/70/2016 zo dňa 04.10.2016 došlo k vráteniu sumy 10.934,- eur a vydaniu ojazdeného motorového vozidla zn. OPEL Insignia, EČ: O. XXXBS žalovanému. Žalovaný v celom rozsahu súhlasil so späťvzatím žaloby a z dôvodu, že žalobca zaviniel zastavenie konania, žiadal, aby mu

súd s poukazom na § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Podľa § 144 zákona 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu späť, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie zastavil.

10. Podľa § 256 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

11. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Súd zastavil konanie vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorý ako dominus litis je oprávnený disponovať s predmetom sporu. Je však potrebné uviesť, že žalobca zobral žalobu späť až potom, čo odpadol predmet konania a v konečnom dôsledku súd nemal o čom konať, pretože strany si poskytli plnenia v súlade s právoplatne skončeným sporom viac ako dva roky predtým, než rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky. Všeobecná právna úprava platná pre rozhodovanie o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania je ustanovená v § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom vychádza zo zásady procesného zavinenia strany na zastavení konania.

13. Výnimku z úpravy obsiahnutej v § 256 Civilného sporového poriadku upravuje ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku. S prihliadnutím k tomuto citovanému ustanoveniu a vzhľadom na zistené skutočnosti má súd za to, že sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, keď síce uloženie povinnosti žalobcovi ako strane sporu, ktorá zavinila zastavenie konania, nahradiť trovy konania by zodpovedalo § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, avšak na druhej strane tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa v tu súdenom spore spočívajú v povahe a okolnostiach samotného sporu, konkrétne v okolnostiach, ktoré viedli žalobcu k súdnemu uplatneniu nároku, a to skutočnosť, že v čase podania žaloby mal žalobca preukázané vady kúpeného tovaru a konal v súlade so zákonom, keď žiadal, aby súd zaviazal strany na vzájomné plnenie, v čom bol aj právoplatne úspešný, pričom strany si aj vzájomné plnenie poskytli. Najvyšší súd SR sa taktiež stotožnil s vadnosťou kúpeného tovaru, mal však za to, že je potrebné posúdiť, či tieto vady bránia alebo nebránia užívaniu kúpeného tovaru. Je potrebné uviesť, že žalobca zobral späť žalobu bez ohľadu na správanie sa žalovaného po začatí konania v dôsledku situácie, ktorá nastala po vzájomnom plnení strán a následnom právnom posúdení sporu Najvyšším súdom SR v čase, keď už odpadol predmet sporu. Podľa názoru súdu ani jedna zo strán svojim správaním nezapríčinila momentálne vzniknutú situáciu a problém, ktoré medzi stranami sporu nastal. Je preto spravodlivé, aby každá strana sporu znášala jej vzniknuté trovy konania, a teda aby si aj žalovaný znášal svoje trovy konania.

14. Keďže nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, ktorej súd nepriznal nárok na náhradu trov konania, hoci si ho uplatnila a aby neodporovalo dobrým mravom, preto sa súd ďalej zaoberal aj posúdením dopadu nepriznania náhrady trov konania voči žalovanému. Žalovaný pri uplatnení nároku na náhradu trov konania síce neuviedol výšku trov konania, keďže túto povinnosť ani nemá, súd vychádzal z toho, že len výška jedného úkonu v tomto spore pri sume 10.934,- eur je 270,54 eur bez režijného paušálu a DPH a bez cestovného na pojednávania súdu. Na druhej strane z dostupných zdrojov (finstat.sk) mal súd preukázané, že zisk žalovaného ako právnickej osoby v roku 2018 bol vo výške 747.165,- eur, celkové výnosy vo výške 153

976 990,- eur a vlastný kapitál vo výške 27 408 168,- eur, a tak súd ani v tomto smere nevzhladol žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému, naopak má za to, že ich nepriznanie nebude voči žalovanému neprimerane tvrdé.

15. V závere súd upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2011, cit.: „Predmetné ustanovenie (§257 CSP)umožňuje tak presadiť aplikáciu ustanovenia § 1 OSP (zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchovu na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb) [teraz najmä čl. 2 ods. 1 a čl. 5 CSP] a docieľiť tak pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok vždy neumožňuje. Musí ale ísť o výnimočný prípad (o výnimočnosť v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov, a to obidvoch) jeho aplikácie. Ustanovenie § 150 ods. 1 OSP (teraz §257 CSP) neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil.

16. V predmetnej veci sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd považuje za zákonne a z hľadiska spravodlivosti akceptovateľné, aby si žalovaný hradil vlastné trovy sám. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, prihliadol súd na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníkov v konaní a napokon i na to, ako by sa využitie zákonnej možnosti nepriznania náhrady trov konania, dotklo oprávneného účastníka, t.j. žalovaného. Vzhľadom na uvedené, má súd za to, že uloženie povinnosti nahradiť trovy žalobcovi by bolo neprimerané, nepriznanie náhrady trov konania nebude zásahom do majetkovej sféry žalovaného, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.